

[Indenrigsministeren]

jeg takker for den imødekommenhed, der er blevet vist fra alle sider med henblik på, at man kunne få tingene til at nå sammen, så vi nu kan få det regelsæt på plads, som efter min mening er påkrævet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Efter forretningsordenens § 28, stk. 4, er ministrene berettiget til, når de måtte ønske det, at deltage i debatten. Når ministeren bad om ordet midt under de korte bemærkninger, troede jeg, at det var for at gå ind i debatten om dette emne.

Vi vender tilbage til de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til fru Helle Degn, at mit største problem med fru Helle Degns ændringsforslag er, at det skal erstatte noget andet. Hvis fru Helle Degn havde stillet det som et supplerende ændringsforslag, så det var en forlængelse, havde jeg haft en anden holdning. Men her er der jo lagt op til, at noget, som er virkelig godt og præcist og væsentligt, skal erstattes med noget andet, som er dækket ind i forvejen – dér henviser hr. Bjørn Elmquist meget rigtigt til betækningsbidraget – men også af de forslag, jeg var inde på.

Der er forskel på, om man ikke kan lide det, eller man går imod det, fordi det skal erstatte noget, som jeg mener er meget væsentligt.

Så var der et spørgsmål om, hvorfor jeg lægger så meget vægt på § 1. Ja, netop fordi jeg mener, at det afgørende sker ved befrugtningstidspunktet, tror jeg, at den bedste måde at vise respekt for det skabte liv er, at det udtrykkeligt fastslås, hvornår det begynder. Dermed mener jeg, at vi sikrer den retsbeskyttelse, som jeg finder så afgørende.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Tinning har ordet for en kort bemærkning, og derefter vender vi tilbage til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Den korte bemærkning går også på diskussionen om ændringsforslag nr. 1, som jo bølger noget frem og tilbage.

Jeg vil blot sige herom, at jeg ikke mener, at hr. Bjørn Elmquists indlæg for et kvarters tid siden afklarede det så meget, fordi den besvarelse af spørgsmål 36, der foreligger fra ministeren, stadig væk ikke er særlig god. Ministeren giver som forklaring på, at vi skal have sætningen om, at menneskeligt liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet, at det er, fordi ministeren godt vil understrege, at der fra og med befrugtningstidspunktet er en situation, »hvor det etisk og juridisk er nødvendigt at overveje og måske indføre særlige begrænsninger i handlefriheden«. Det er jo i virkeligheden noget andet end det, hr. Bjørn Elmquist siger.

Hr. Bjørn Elmquist siger meget rigtigt, at som fastslået i betænkningen er det faktisk sådan – og det er selvfølgelig også derfor, det er skrevet ned – at der også indtræder en situation, hvor det etisk og juridisk er nødvendigt at overveje og måske indføre særlige begrænsninger i handlefriheden før befrugtningstidspunktet. Her snakker vi om kønsceller og forskellige manipulationer i forskellige forbindelser, og dermed har vi, synes jeg, den lidt pudsige situation, at den formulering, som står i lovforslaget, egentlig er i uoverensstemmelse med det, udvalgets formand forsøger at forklare. I øvrigt er sætningen temmelig dårligt forklaret af ministeren i hans besvarelse.

For at gøre forvirringen total synes jeg stadig, det er udmærket, at sætningen står der. Men det skal hverken være med den begrundelse, ministeren har givet, eller med den begrundelse, hr. Bjørn Elmquist har antydnet, men derimod helt i forlængelse af det, hr. Kofod-Svendsen sagde, nemlig at det jo i virkeligheden efter min opfattelse er noget af en banalitet at skrive, at menneskets liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet.

Men det må selvfølgelig ikke forstås sådan, at der så ikke skal reguleres eller foretages andre ting, og at det skal der så først gøres i en situation efter befrugtningstidspunktet.

Hvis vi fik lov til at lave det her, vil jeg egentlig tro, det endte med, at vi beholdt denne sætning og lavede en tilføjelse, der tog højde for nogle af de ting, som andre er kommet frem med. Derfor er jeg glad for, at